

ONT I MAGEN

Av: Kerstin Eriksson, cirka 1991-92

Det finns tillfällen då en hundägare inte tycker det är så där infernaliskt roligt att ha hund. Ett av dessa tillfällen är när hunden har ont i magen. Magont och illamående uppkommer i hund alltid på natten, cirka en trekvart efter det att ägaren lagt sig. Alltså precis när man har ordentligt somnat in...

Hunden gnäller och puffar hårt med nosen på Mattens näsa och på hennes slutna ögon. Att undvika att vakna är mycket svårt. Matten sträcker sömnigt ut handen för att klappa hunden, och för att värja sig mot nya bryska väckningsmetoder. Hunden kastar sig bakåt, och gnäller ännu högljuddare. Att bli klappad vid det här tillfället uppfattar Hunden endast som djupt kränkande.

Matten förstår att nu är det dags igen. Ändå ligger hon kvar. Kanske, kanske helt obegripligt blir hundens mage bra igen. Men nej! Hunden börjar nu bli nästan hysterisk. Matten reser sig upp ur sängen. Hunden springer oroligt fram och tillbaka mot ytterdörren. Nu är det sekunder som gäller.

Härmed måste nämnas att Matten och Hunden bor i en liten 2:a två trappor upp. Dessa trappor består av exakt 32 trappsteg. Det måste också nämnas att magont i hund uppkommer inte endast alltid på natten, utom också alltid i mars eller i november när det blåser isande vind på gränsen till mindre storm innehållande små vassa regndroppar. Så att klä på sig någorlunda varmt rekommenderas varmt.

Matten klär på sig byxor och strumpor. Medan hon sätter på sig jacka (med nattlinnet under) och skor springer Hunden i panik fram och tillbaka. Nu vilken tiondels sekund som helst kan olyckan vara framme. Innan Matten och Hunden springer nedför de 32 trappstegen kollar Matten att bajspåsar och nyckel finns med. (Det skulle vara ett elände att bli utlåst denna tid på dygnet.)

Precis innan porten forceras tänker Matten att en fördel med den sena tidpunkten är att man slipper åskådare när det rinner ur hunden. Helt fel! Utanför möter Matten ett festgäng, något överförfriskade. Givetvis måste de kommentera något om hunden, och till och med ska det hälsas på hund som har hunnit precis till kanten av gräsplätten och äntligen får lätta på trycket.

Men festgänget avlägsnar sig snart, och hunden får göra det han måste - ifred. När det är klart går Matten upp de 32 trappstegen till sin varma, sköna säng. Slänger av sig kläderna, och kryper ner och somnar.

En trekvart senare vaknar hon av att Hunden springer oroligt fram och tillbaka i hallen. Det är bara att klä på sig byxor och strumpor igen. Och att snubbla över Hunden medan hon försöker sätta på sig skor och jacka. Nya bajspåsar, och kolla om nyckeln ligger kvar i fickan. De springer nerför de 32 trappstegen, och precis innan porten forceras tänker Matten att nu måste det väl vara folktomt ute. Helt fel igen!

Natt-tåget har precis kommit in. Ett gäng tågresenärer går förbi medan Hunden gör det han måste göra vid kanten av gräsplätten. De sena tågresenärerna tittar med mycket motbjudande blick på hunden och det som rinner ur honom. Men de har snart gått förbi, och hunden får vara ifred.

Hunden kräks. Matten tänker på personen som uppfann bajspåsen. Om han eller hon någonsin funderade på hur man får upp det när det är allt ifrån formbart. När det bara rinner ut åt alla håll. Och det luktar illa. Milt uttryckt. Högen som Hunden kräktes upp låtsas Matten inte se.

De går mot porten igen. Hunden stannar upp, och glör förvånat på Matten. "Hur kan hon vara så dum? Och opraktisk! Antagligen behöver jag gå ut igen, lika bra att vara kvar här ute hela natten", tänker Hunden snusförnuftigt. Men Matten har fått vittring på **SÄNGEN**, 32 trappsteg upp. Hunden följer motvilligt med. Matten slänger alla kläder i en hög och kryper till sängs.

Fyrtiofem minuter senare vaknar hon av en hund som måste igen. Matten tycker att det kan inte finnas nått kvar i hunden nu. Men hon klär på sig allt igen. Nya bajspåsar, kollar nyckel och rusar

ned 32 trappsteg mot regn och blåst. Innan porten forceras tänker Matten att nu måste det väl ändå vara folktomt ute.

Återigen helt fel! Precis utanför går tidningsbudet med schäfer. Schäfern var inte direkt beredd på att en hund med tillhörande matte skulle rusa ut alldeles framför nosen på henne. Det blir ett väldans liv, skällande och hyssjande. Oljudet ekar mot husfasaderna. Men snart är det tyst igen. Och Hunden gör det han måste.

När Matten börjar gå mot porten, tvärstannar Hunden och glor stint på sin matte igen. "Hur kan jag fått en så idiotiskt dum och opraktiskt matte! Det är lika bra att stanna här. Visserligen blåser det en hel del, och det är något kyligt, men kopplet är långt. Om du står bakom bilen där, står i alla fall nedre halvan av dig i lä och jag når till gräsplätten", föreslår Hunden och försöker låta övertygande. Förslaget avslogs genast av Matten. De går upp de 32 trappstegen, Matten klär av sig och går och lägger sig. Hunden gör likaså.

En timme senare, två timmar innan Matten måste gå upp för att hinna till jobbet, väcker Hunden henne. Det är bara att klä på sig byxor och strumpor igen, och att snubbla över Hunden medan hon försöker sätta på sig skor och jacka. Bajspåsar, nyckel och 32 trappsteg. Innan porten forceras tänker Matten att nu måste det vara tomt med folk utanför.

När Matten står vid gräsplätten runt husknuten och väntar på att Hunden ska bli klar, ser Matten att den alltid så trevliga trapphus-städaren borstar fint i grannens port. Matten hoppas att han inte ser henne. Hon känner inte riktigt för att småprata så här dags på morgonen.

Matten ser att högen som hunden kräktes upp tidigare har stelnat och kanske går det att få upp den. Högen ser otäckt äcklig ut. Matten städar gräsplätten. När hon går förbi grannporten nickar hon ett snabbt "Morrn!" åt trapphus-soparen. Hon går snabbt upp de 32 trappstegen innan det ska börjas städas i hennes port. Sängen väntar.

Femtio minuter senare tjuter klockradion. Matten stänger snabbt av den. Sju minuter senare tjuter den igen. Matten stänger av. Så fortsätter det i cirka 40 minuter. Då måste Matten gå upp för att hinna. Hunden ligger kvar - och **SOVER!**

Efter en snabb tandborstning och dusch är det hög tid att gå till jobbet. Matten och Hunden går ned de 32 trappstegen. De hinner precis över gatan till den större gräsplätten när det är dags igen.

När Matten böjer sig ned för att plocka upp ser hon i ögonvrån att hunden har satt sig en gång till, närmare trottoaren. Matten är trött, och hon tycker synd om sin sjuka hund. Hon vill inte med våld dra honom längre in på gräset. Han sitter i alla fall cirka en meter ifrån trottoaren.

En tant blänger surt på hunden. När hon ser hur det rinner ur honom glor hon så våldsamt på Matten, så att Matten nästan måste ducka.

Fast Matten orkar inte bry sig. "Vad gör man?", suckar hon lite uppgivet för sig själv. Matten försöker få upp högen i bajspåsen. Men det går inte. Hon har några pappersnäsdukar med sig, som hon försöker torka rent gräset med. "Hoppas att kärringen går snart förbi igen och letar efter högen som är borttorkad. Tji fick hon!", tänker Matten lite surt. En dag senare är Hunden pigg och glad igen. Och Matten med.